

F. t. l. om visse forbrugeraftaler.

forsendelsen henlægges på posthuset til afhentning, løber fristen først fra den dag, hvor køberen indløser forsendelsen på posthuset, jfr. bemærkningerne til § 6, stk. 2.

Fortrydelsesretten ved postordresalg er i første række begrundet i, at køberen bør have lejlighed til at besigtige varen. Køberen bør imidlertid også have adgang til at træde tilbage fra aftalen allerede inden eller ved modtagelsen af varen, f. eks. fordi han mener alligevel ikke at have råd, eller fordi han efter bestillingen er blevet bekendt med ufordelagtige oplysninger om postordrefirmaet. I sådanne tilfælde kan køberen efter 3. pkt. gøre sin fortrydelsesret gældende ved blot at undlade at modtage eller indløse sælgerens forsendelse. Vedrørende baggrunden for denne regel henvises til bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i § 6, stk. 4. Såfremt sælgeren i tilfælde, hvor køberen benytter sig af sin ret til at undlade at modtage eller indløse forsendelsen, må afholde omkostninger ved tilbagetransporten, som i medfør af stk. 4 påhviler køberen, kan sælgeren kræve disse omkostninger refunderet af køberen.

Køberen kan også inden modtagelsen af varen fortryde ved at give sælgeren underretning herom. Sker dette, inden sælgeren har afsendt varen, kan køberen undgå at blive afkrævet eventuelle omkostninger ved tilbagetransporten.

Til stk. 2.

Ligesom ved aftaler indgået uden for fast forretningssted er fortrydelsesretten betinget af, at varen tilbagegives i væsentlig samme stand og mængde, hvori den var, da køberen fik den i hænde. Vedrørende dette krav kan derfor henvises til bemærkningerne til § 8, stk. 1. Det kan særligt fremhæves, at sælgeren i almindelighed ikke vil kunne afvise tilbagetrædelsen med den begrundelse, at varen ikke er tilbage sendt i den originale emballage.

Det er efter 1. pkt. en betingelse, at varen overgives til sælgeren på dennes forretningssted i væsentlig samme stand og mængde. Henvi sningen i 2. pkt. til § 8, stk. 2, udgør en undtagelse herfra, idet den indebærer, at sælgeren bærer risikoen for varens hændelige beskadigelse eller forringelse, såvel medens varen befinder sig hos køberen som under hele tilbagetransporten. Er varen blevet beskadiget under tilbagetransporten som følge af, at køberen ikke har sørget for forsvarlig indpakning, er beskadigelsen ikke hændelig, og sælgeren vil kunne afvise at tage varen tilbage, medmindre beskadigelsen er uvæsentlig.

Har køberen benyttet sig af sin ret til at undlade

at modtage eller indløse sælgerens forsendelse, vil han under ingen omstændigheder kunne gøres ansvarlig for beskadigelse, som er sket under frem- eller tilbagesendelsen.

Til stk. 3.

I almindelighed fremsender postordreforretningerne deres varer pr. efterkrav, således at køberen i reglen vil have betalt vederlaget eller i hvert fald en del heraf, når han gør fortrydelsesretten gældende. Køberen har herefter krav på tilbagebetaling af det erlagte vederlag, og principielt bør begge parter svarende til reglen i købelovens § 57, stk. 1, kunne kræve samtidig tilbagegivelse af de erlagte ydelser. Hvis køberen således inden fristens udløb selv bringer varen til sælgerens forretningssted og giver sælgeren lejlighed til at besigtige den, vil han kunne nægte at udlevere den, medmindre købesummen samtidig tilbagebetales.

Det almindelige vil imidlertid være, at køberen sender varen tilbage, og justitsministeriet har overvejet, om køberen i disse tilfælde burde have ret til at sikre sit tilbagebetalingskrav gennem fremsendelse pr. efterkrav. Man har imidlertid ment at måtte afvise dette, hvilket fremgår af, at sælgeren skal have haft lejlighed til at undersøge varen. Sælgeren har et rimeligt krav herpå, idet han som nævnt vil kunne afvise tilbagetrædelsen, såfremt varen ikke tilbagegives i væsentlig samme stand og mængde. Spørgsmålet har været behandlet i det norske forbrugerråd, som nåede til samme resultat.

Når sælgeren har modtaget varen og har haft lejlighed til at besigtige den, har han pligt til at tilbagebetale det modtagne vederlag straks herefter.

Sælgeren skal tilbagebetale købesummen eller den erlagte del heraf uden fradrag af nogen art, jfr. bemærkningerne til § 9. Køberen vil derimod ikke have krav på tilbagebetaling af et eventuelt beløb, som postordrefirmaet har opkrævet som særskilt betaling for fremsendelsen af varen til køberen.

Til stk. 4.

Hvor postordreforretningerne i dag frivilligt indrømmer køberne fortrydelsesret, er det i reglen forudsat, at køberen selv skal bære omkostningerne ved varens tilbagesendelse, såfremt han ønsker at udnytte fortrydelsesretten. I overensstemmelse med denne praksis fastslås det i stk. 4, at omkostningerne ved varens tilbagetransport påhviler køberen. Der vil naturligvis ikke være noget i vejen for, at reglen fraviges til fordel for køberen, eksempelvis ved at firmaet i sit katalog m. v. tilbyder at afholde eventuelle returomkostninger.